

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 1T/175/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavlína Krajčírová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2511010927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Pavlínou Krajčírovou, v trestnej veci obžalovaného Š. J., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.04.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd obžalovaného Š. J., nar. XX.XX.XXXX v I., okr. W., trvale bytom D.R. R. D., N. Č.. XXX/XX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 2 Pv 64/10 zo dňa 20.10.2011, právne kvalifikovanú ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.01.2009 v čase okolo 06.45hod. v obci A., po ceste č. X. v smere od obce K., v km 95,70 viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206, e.č.: D.-XXX O., pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho oneskorene reagoval na osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105, e.č.: R. XXX O., ktoré stálo pri pravom okraji vozovky a zadnou časťou zasahovalo do jeho jazdného pruhu, v dôsledku čoho došlo medzi vozidlami k zrážke, pri ktorej utrpel poškodený S. B., ktorý v tom čase stál pri ľavej prednej časti odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda 105, e.č.: R. XXX O., zlomeninu III., IV., V. a IV. rebra v pravo s posunom úlomkov, zlomeninu horného a dolného ramienka pravej lonovej kosti s minimálnym posunom úlomkov, zlomeninu krížovej kosti vpravo, zlomeninu lopaty bedrovej kosti vpravo, zlomeninu pravej lopatky, podkožný emfyzém pravej steny hrudníka a krku, emfyzém hornej časti mediastina, prítomnosť tekutiny v pohrudnicovej dutine obojstranne, plášťový pneumotorax vpravo, trznú ranu na brade, hematóm v sedacej oblasti a oblasti mieška, odreninu pravej hornej a dolnej končatiny, poškodenie vonkajšieho kožného nervu pravého stehna a krvácanie z močových ciest s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 4 mesiace, pričom svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 2 písm. c a § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších noviel,

keďže skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodení:

- K.. S. B.Č., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom A. Č.. XXX,
  - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava
  - Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, ul. V. Clementisa 24/A, 917 22 Trnava
- s nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaného Š. J., poškodeného K.. S. B., svedkov L. C., Š. J. K., znaleckým posudkom znalca z oboru dopravy X.. Š. P. a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, znaleckým posudkom znalca z oboru zdravotníctva K.. K. R. a jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, ako aj oboznámením sa ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/175/2011 zo dňa 09.05.2012, proti ktorému rozsudku podal odvolanie prokurátor, ako aj splnomocnený zástupca poškodeného čo do výroku o náhrade škody.

Krajský súd Trnava uznesením sp. zn. 5To/72/2012 zo dňa 15.01.2013 zrušil I. stupňový rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V tomto rozhodnutí krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že I. stupňový súd síce vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, avšak vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade so zákonom. V tomto smere je potrebné predovšetkým poukázať na závery posudku znalca z odboru cestnej dopravy a je potrebné zdôrazniť, že na dopravnej nehode sa podieľal poškodený tým, že vytvoril náhlu prekážku postavením neosvetleného a neoznačeného vozidla do vozovky v jazdnom pruhu obžalovaného. Povinnosťou poškodeného bolo jednoznačne označiť nespôsobilosť jeho vozidla v jazde výstražným trojuholníkom, na čo mal dosť času, pretože zbytočne sledoval pohyb vozidla, ktoré ho obchádzalo. Navyše mal poškodený dosť času na to, aby vozidlo odtlačil tak, aby nestálo v jazdnom pruhu. Vo vzťahu k obžalovanému znalec skonštatoval, že mal reagovať o sekundu skôr a tak sa mohol vyhnúť stretu vozidla. Na veci však nič nemení, že práve poškodený vytvoril náhlu prekážku umiestnením vozidla do jazdného pruhu, cez ktorý obžalovaný prechádzal a nefunkčné vozidlo neoznačil výstražným trojuholníkom, hoci tak mohol a mal urobiť. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovaného nebola preukázaná a preto zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil okresnému súdu s tým, že bude jeho povinnosťou znovu vyhodnotiť vykonané dôkazy a vo veci rozhodnúť v súlade so zákonom.

V súlade so stanoviskom Krajského súdu Trnava, okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 22.04.2013 doplnil dokazovanie vypočítaním obžalovaného, poškodeného, písomným stanoviskom, ktoré v tejto veci predložil splnomocnený zástupca poškodeného a zistil tento skutkový stav.

Ako vyplýva z výpovede obžalovaného Š. J., tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach uviedol, že v kritický deň 16.01.2009 asi okolo 06:00hod. viedol motorové vozidlo zn. Peugeot a prechádzal cez obec A.. V mierne točivej zatáčke doľava išlo oproti nemu nákladné vozidlo, ktoré ho tlačilo ku krajnici, a ako sa minuli, zbadal na ceste veľký neosvetlený predmet, ktorý bol krížom cez cestu v jeho jazdnom pruhu. Uvedomil si, že je to vozidlo. Snažiac sa mu vyhnúť, stočil volant doľava a stúpil na brzdu. Uvedené vozidlo zachytil svojou pravou stranou v jeho zadnej pravej strane, lepšie povedané, zachytil mu pravé zadné koleso. Ako vystúpil z auta, počul niekoho stonáť. Utekal na bok, na chodník, kde zbadal muža, ako leží na zemi. Hneď zavolał záchrannú službu a postaral sa potom o odvoz tak svojho, ako aj vozidla, do ktorého narazil. Uviedol, že vozidlo, do ktorého narazil, predtým spozoroval na vzdialenosť asi 10-15 metrov. Toto stálo na ceste, nepohybovalo sa a nebolo osvetlené. V uvedenom čase bola tma, bola slabá námraza, jazdil na tlmených svetlách a mohol ísť rýchlosťou asi 55 km/h. Podľa jeho názoru, nehodu zavinil poškodený tým, že stál krížom cez cestu s neosvetleným vozidlom a vytvoril mu prekážku. To, že znalec v znaleckom posudku uviedol, že vozidlo mohol spozorovať na vzdialenosť 200 metrov, nie je pravda. Vozidlo spozoroval pred sebou vo vzdialenosti 10 až 15 metrov. I keď sa snažil zrážke zabrániť, stupil na brzdy a strhol volant doľava, zrážke už nezabránil.

Poškodený K.. S. B. v prípravnom konaní uviedol, že kritické ráno išiel do práce s vozidlom značky Škoda 105, ktoré mal požičané od svojho otca. Ako vchádzal na hlavnú cestu z vedľajšej cesty, zhasol mu motor. V tom čase sa nachádzal kolmo na ceste, asi v strede vozovky. Z auta vystúpil, snažil sa vozidlo odtlačiť na okraj pravej strany cesty, čo sa mu podarilo a auto zostalo stáť tak, že predné koleso bolo na obrubníku, pravé na ceste ale zadné kolesá boli tiež na ceste. Ešte predtým, ako tlačil vozidlo, zbadal, že od obce K. R. C. prichádza nejaké nákladné vozidlo - toto ho zbadalo. Videl, že začalo brzdiť, dostalo šmyk, avšak vyrovnilo a obišli sa. V tom čase bolo klzko, a ako tlačil vozidlo, šmýkal sa. Ako teda okolo neho prešlo toto nákladné vozidlo, otočil sa ešte za ním, pozeral sa kam ide, pričom ho videl ešte asi 200 metrov až ku zákrute, kde sa mu stratilo. Potom spozoroval svetlá vozidla, ktoré vyšlo zo zákruty, blížilo sa k nemu a preto si povedal, že počká, než to vozidlo prejde. Potom chcel dať dozadu výstražný trojuholník a vozidlo z cesty odtiahnuť. Uviedol, že mal otvorené vodičové dvere, stál v nich chrbtom k autu, ktoré prichádzalo a pozeral na prichádzajúce vozidlo. Potom si už pamätá iba náraz a následne, že došla jeho manželka, sanitka a odviezli ho do nemocnice. Na zranenia, ktoré utrpel bol práceneschopný do dňa 31.05.2009. Potvrdil, že v čase, keď mu zhaslo vozidlo a stál na ceste, nebolo jeho vozidlo osvetlené, tiež nemal dostatok času, aby umiestnil výstražný trojuholník, prípadne vozidlo z cesty odtiahol.

Na hlavnom pojednávaní v podstate zopakoval skutočnosti z prípravného konania s tým, že vozidlo, ktoré do neho narazilo, sa rýchlo približovalo a v poslednom okamihu si uvedomil, že vodič na neho nereaguje.

Vypočutá svedkyňa L. C. uviedla, že v kritickom čase asi okolo 06:30hod., išla z obchodu, pričom pouličné osvetlenie už nesvietilo. Ako išla po chodníku, zbadala siluetu muža, auto, pričom uvedený muž jednou rukou držal volant a druhou tlačil auto, ktoré vychádzalo z vedľajšej cesty na hlavnú. Keď bol uvedený muž s vozidlom asi v strede cesty, prichádzalo oproti dodávkové auto, ktoré ho obišlo. Keď odbočila doprava a nachádzala sa v uličke, počula, ako prichádza ďalšie auto od R. K. R. C., ktoré smerovalo na K. R. C.. Podľa jej názoru, auto išlo asi dosť rýchlo, cesta bola zamrznutá. Počula silný náraz a krik. Kúsok sa vrátila a videla, ako z jedného vozidla vystupujú dvaja muži. Keďže nechcela ísť k nehode, rozhodla sa, že zavolá o pomoc. Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že uvedené vozidlo, ktoré tlačil muž po ceste bolo celé v pravom jazdnom pruhu a predná časť bola bližšie k chodníku, teda bolo krížom cez cestu.

Vypočutý svedok Š. J. K., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, bola preto prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že v kritický deň išiel s otcom - obžalovaným, do práce do K. R. C., a to z trvalého bydliska z D. R. D.. Ako vchádzali do obce A., míňali sa v zákrute s nákladným vozidlom, ktoré ich trochu osvetlili a ako prešli za tú zákrutu, videli pred sebou na vzdialenosť 15-20 metrov neosvetlené auto, ktoré stálo krížom cez cestu. Stihol ešte otcovi zakričať „pozor!“ Obžalovaný strhol riadenie doľava, nestačil sa však vyhnúť a došlo k nárazu. Potom, čo vystúpil z auta, videl ležať muža na trávniku vedľa cesty. Hneď volal záchranku. Vozidlo, do ktorého narazili nebolo osvetlené, nebolo označené výstražným trojuholníkom a v čase, keď do neho narazili, stálo, nepohybovalo sa.

Vo veci bolo podané najskôr dňa 27.04.2009 odborné vyjadrenie znalcom z oboru dopravy, X. Š. P., kde znalec uviedol, ako podstatnú príčinu vzniku dopravnej nehody, konanie poškodeného S. B., ktorý sa pohyboval na vozovke v prítomnosti s neosvetleným vozidlom Škoda 105, čím vodičovi vozidla Peugeot - obžalovanému, vytvoril náhlu prekážku. Dňa 28.05.2010 bol vykonaný vyšetrovací pokus a následne bol vypracovaný v tejto veci znalcom znalecký posudok, kde už znalec uvádza spoluzavinenie oboch účastníkov na tejto dopravnej nehode a v dodatku znaleckého posudku zo dňa 16.05.2011 už znalec konštatoval, že obžalovaný oneskorene reagoval na vozidlo poškodeného.

Na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že v čase, keď podával odborné vyjadrenie nemal všetky potrebné podklady k spracovaniu znaleckého posudku. V prvej časti odborného vyjadrenia vychádzal z toho, že sa predpokladal výjazd vozidla poškodeného takým spôsobom, že tento vozidlo vytlačil po prejení dodávkového vozidla od N.. Polomer zákruty, ktorý bol nakreslený v plánu z nehody, navodzoval dojem ostrej zákruty, tým pádom vlastne po vytlačení vozidla poškodeným do jazdnej dráhy prichádzajúceho vozidla Peugeot z pravej strany, ktoré riadil obžalovaný, vytvoril poškodený obžalovanému náhlu prekážku, teda, že obžalovaný po prejazde tejto zákruty sa náhle dostal k vozidlu poškodeného, na ktoré už nestihol reagovať brzdením. Keďže splnomocnený zástupca poškodeného sa voči tomuto odvolal, bol pribratý do konania ako znalec na podanie znaleckého posudku. Ešte pred spracovaním znaleckého posudku bol vykonaný vyšetrovací pokus. Tento vyšetrovací pokus bol zameraný zhruba na tri veci:

1. analyzované postavenie vozidla škody 105 v čase zrážky na vozovke v jazdnom pruhu vozidla Peugeot,
2. preverenie výhľadových pomerov vodiča Peugeot,
3. preverenie výpovede svedkyne C. so spôsobom jej chôdze a času trvania chôdze v jednotlivých fázach dojazdu vozidla Peugeot do miesta zrážky.

Teda v prvom rade bolo zistené pri obhliadke vozidla poškodeného - Škody 105, a to také poškodenie, ktoré zodpovedá nárazu z pravej zadnej strany. Toto poškodenie vozidla poukazuje na tú skutočnosť, že vozidlo Škoda 105 v čase zrážky, nemohlo stáť rovnobežne v ceste, v smere jazdy vozidla Peugeot. Muselo stáť priečne, cez jazdný pruh tohto vozidla. K analýze postavenia vozidla v mieste zrážky, bolo pristúpené priamo v mieste dopravnej nehody a toto postavenie bolo zamerané z ohľadom na výpovede oboch účastníkov dopravnej nehody. Bolo zistené a zobrazené na obrázku č. 17 v znaleckom posudku na strane 22, že v prípade keby vozidlo škoda 105 stálo v čase zrážky tak, ako to uviedol poškodený B., síce, mohlo by dôjsť k poškodeniu jeho pravej zadnej strany, takým spôsobom, ako to bolo poškodené, ale pohyb vozidiel po zrážke by nezodpovedal ich polohe v konečnom postavení. Je to poloha číslo B, tohto vozidla. I laicky je možné vidieť, že keby došlo takýmto spôsobom k zrážke, vozidlo Škoda 105 by sa dostalo do rotácie zadnou časťou a to z toho dôvodu, že pravú stranu kolesa by malo na chodníku, ale taktiež konečná poloha Peugeota po zrážke by nezodpovedala tomu, čo zdokumentovala polícia.

Bol urobený druhý pokus postavenia vozidla v polohe C, podľa vyjadrenia obžalovaného. Tento pokus postavenia vozidla škody 105 zhruba zodpovedal reálnemu postaveniu v čase zrážky, ale nárazová rýchlosť, ktorou sa vozidlo Peugeot z takejto polohy vozidiel pohybovalo po zrážke, by nezodpovedalo rozsahu poškodenia týchto vozidiel po zrážke. Je nutné vziať do úvahy tú skutočnosť, že v čase zrážky sa vozidlá pohybujú určitou rýchlosťou, pri ktorej dochádza k rozsahu poškodenia a deformácii a po zrážke musia vozidlá z tejto rýchlosti, ktorá je nižšia, prejsť určitú dráhu do konečnej polohy. Laicky povedané, takémuto postaveniu vozidiel by zodpovedala nárazová rýchlosť Peugeotu do 20 km/h, aby vozidlo Peugeot, z takéhoto postavenia zastavilo v konečnej polohe. Z toho vyplýva, že miesto zrážky muselo byť posunuté proti smeru pohybu vozidla Peugeot. Takémuto postaveniu zodpovedá poloha vozidla v postavení A, kedy smer natočenia vozidla Peugeot so smerom ďalšieho pohybu po zrážke, v náväznosti na pohyb Škody 105 po zrážke, zodpovedá nárazovej rýchlosti vozidla Peugeot do zadnej časti Škody 105 a jej poškodeniu. V čase zrážky vozidlo Škoda 105 stálo tak, že ľavým zadným rohom sa nachádzalo v strede vozovky, pravým predným rohom sa nachádzalo pri pravej strane vozovky, svojou šírkou zaberalo celý jazdný pruh vozidla Peugeot. Táto skutočnosť bola zistená aj na základe overovacieho pokusu pri výjazde vozidla Škody 105 z vedľajšej cesty na hlavnú. Toto postavenie vozidiel je v súlade s koridorom ich pohybu, rozsahu poškodenia, nárazovej rýchlosti a smeru pohybu po zrážke. V čase zrážky sa vozidlo Peugeot pohybovalo nižšou rýchlosťou ako dovolenou (38km/h).

Novo zistenou skutočnosťou, ktorú znalec do znaleckého posudku doplnil, sú novozistené výhľadové pomery vodičov a skutočnosť, že k nárazu do vozidla Škody 105 vozidlom Peugeot došlo až po prejení neidentifikovateľného (nákladného) vozidla.

Z vyjadrenia svedkyne, z pohybu, kde sa mohlo nákladné vozidlo míňať s vozidlom obžalovaného, sa potom určilo, že ako obžalovaného oslnilo oproti idúce nákladne vozidlo, zostal mu ešte akčný čas 3,76 sekundy, aby mohol zareagovať na situáciu na vozovke.

Znalec uviedol, že keby bol obžalovaný zareagoval o sekundu skôr, mohol sa vyhnúť zrážke so stojacim vozidlom.

Znalec tiež uviedol, že konanie poškodeného, ako vodiča vozidla Škody 105 sa javí ako nelogické, najmä v čase, keď sa nachádzal už na hlavnej ceste a videl prichádzajúce vozidlá z jednej aj z druhej strany, kedy najprv čakal, že ho obíde nákladné vozidlo, ktoré prichádzalo od N. a potom čakal na prichádzajúce vozidlo zhora, smerom do N.. Mohol teda pokračovať v tlačení svojho vozidla, vo svojom jazdnom pruhu, v čase, keď ho obchádzalo vozidlo od N. - nákladné.

Keby bol poškodený pokračoval v tlačení vozidla, nemusel ponechať skrížené vozidlo v takej polohe, ale už pri tlačení by bolo vozidlo súbežne v smere jazdy vozidla Peugeot, a vodič vozidla Peugeot pri tomto skrátenej reakčnom čase nemusel s vozidlom brzdiť, ale bol by takú prekážku obišiel. Znalec tiež uviedol, že šírka jazdného pruhu, bola tri metre, pričom poškodený s vozidlom zasahoval približne ešte desať centimetrov ľavým zadným rohom do tohto protismerného jazdného pruhu, čím takto obžalovaný mal obtiažnejšiu možnosť obísť toto stojace auto.

Ak sa vypočíta rýchlosť prichádzajúceho vozidla, a to 50 km/h, čo je približne 13,88 m/s a vodič Škody 105 stál 30 sekúnd v ceste, tak v čase, keď s vozidlom na ceste zastavil, sa vozidlo Peugeot nachádzalo 416 metrov od miesta zrážky, a teda poškodený mal dostatok času vozidlo odtlačiť.

Z technického hľadiska, podnetom vzniku dopravnej nehody bol vlastne výjazd vozidla Škoda 105, ktoré vytvorilo vznik havarijnej situácie. Aj obžalovaný, ako vodič vozidla Peugeot, oneskorene taktiež zareagoval na túto situáciu.

Znalec tiež konštatoval, že tvrdenie poškodeného, že cesta bola klzká a mal problém vozidlo tlačiť nezodpovedá skutočnosti, pretože pri brzdení na šmyklavom povrchu, nevzniká trecia stopa na vozovke, tzv. šmyková stopa, kedy pneumatika na takom povrchu „negumuje“, ale v tomto prípade ako je zobrazené na obrázku č. 13, na strane 18 znaleckého posudku (č.l.49), vozidlo Peugeot pravým kolesom zanechalo šmykovú stopu, to svedčí o tom, že povrch vozovky nebol v takom stave, aby sa vozidlo Škoda 105 nedalo odtlačiť.

Podľa znaleckého posudku znalca z oboru zdravotníctva a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, poškodený X.. S. B. pri tejto dopravnej nehode utrpel zlomeninu III., IV., V. a VI. rebra vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu horného a dolného ramienka pravej lonovej kosti s minimálnym posunom úlomkov, zlomeninu krížovej kosti vpravo, zlomeninu lopaty bedrovej kosti vpravo, zlomeninu pravej lopatky, podkožný emfyzém pravej strany hrudníka a krku, emfyzém hornej časti mediastina, prítomnosť tekutiny v pohrudnicovej dutine obojstranne, plášťový pneumotorax vpravo, tržná rana na brade, hematóm v sedacej oblasti a v oblasti mieška, odreninu pravej hornej a dolnej končatiny, poškodenie vonkajšieho kožného nervu pravého stehna, krvácanie z močových ciest pri pomliaždení pravej obličky. Uvedené zranenia vznikli pri dopravnej nehode, pri ktorej do osobného motorového vozidla, ktoré poškodený

tlačil, zozadu narazilo druhé osobné motorové vozidlo. Po náraze došlo k prudkému pohybu vozidla, ktoré tlačil poškodený pri otvorených vodičových dverách. Vozidlo narazilo stredovým stĺpikom do zadnej časti tela poškodeného, v dôsledku ktorého nárazu vznikli zlomeniny panvových kostí, lopatky, rebier a poranenie pľúc na pravej strane. Poškodený následne narazil bradou do otvorených vodičových dverí auta, ktoré tlačil, kedy vznikla tržná rana v oblasti brady. Z medicínskeho hľadiska ide o zranenie ťažké, s dobou liečenia najmenej 4 - 6 mesiacov. Doba práceneschopnosti u poškodeného od dňa 16.01.2009 do dňa 31.05.2009 bola štyri a pol mesiaca. Znalec uviedol, že uvedené zranenie, ktoré poškodený utrpel zanechá s veľkou pravdepodobnosťou trvalé následky. Vznikne určitá deformácia panvového prstenca, s častými bolesťami v sedacej oblasti a v oblasti bedrového kĺbu. Nemožno vylúčiť aj vznik poúrazovej artrózy bedrového kĺbu. Taktiež porucha citlivosti na vonkajšej strane prvého stehna bude pravdepodobne trvalá.

Ďalšími dôkazmi je zápisnica o vyšetřovacom pokuse, protokol o lekárskom vyšetření, zápis o dychovej skúške, fotodokumentácia, plán z miesta nehody, správa Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s., Slovenskej poisťovne a.s., ako aj priložené doklady o vynaložení finančných prostriedkov za škody spôsobené pri dopravnej nehode.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo aj súhrnne, súd dospel k záveru, že vina obžalovaného Š. J. nebola preukázaná. Z vykonaného dokazovania teda vyplýva, že na dopravnej nehode sa podieľal poškodený S. B. tým, že vytvoril náhlu prekážku postavením neosvetleného a neoznačeného vozidla do vozovky v jazdnom pruhu obžalovaného. Povinnosťou poškodeného bolo jednoznačne označiť nespôsobilosť jeho vozidla v jazde výstražným trojuholníkom, na čo mal dosť času, pretože zbytočne sledoval pohyb vozidla, ktoré ho obchádzalo. Navyiac mal poškodený dosť času na to, aby vozidlo odtlačil tak, aby nestálo v jazdnom pruhu. Vo vzťahu k obžalovanému znalec skonštatoval, že mal reagovať o sekundu skôr a tak sa mohol vyhnúť stretu vozidla. Na veci však nič nemení, že práve poškodený vytvoril náhlu prekážku umiestnením vozidla do jazdného pruhu, cez ktorý obžalovaný prechádzal a nefunkčné vozidlo neoznačil výstražným trojuholníkom, hoci tak mohol a mal urobiť. Z uvedeného teda vyplýva, že poškodený ako účastník cestnej premávky porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona, keďže je povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; ustanovenie § 23 ods. 3 citovaného zákona, kedy je povinný použiť výstražný trojuholník počas núdzového státia, najmä pri prerušení jazdy pre chybu na vozidle, pričom trojuholník je povinný umiestniť na okraji vozovky tak, aby ho prichádzajúci vodiči včas a zreteľne videli. Ako vyplýva zo znaleckého posudku znalca z oboru dopravy X.. Š. P., ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, z technického hľadiska znalec určil, že podnetom vzniku dopravnej nehody bol vlastne výjazd vozidla Škody 105 poškodeným, ktoré vytvorilo vznik havarijnej situácie, pričom, ako znalec uviedol, poškodený mal dostatok času potom, čo vošiel na hlavnú cestu, aby vozidlo potlačil k pravému okraju cesty, čím by obžalovaný ako vodič vozidla Peugeot mal možnosť túto prekážku stojacu pri pravom okraji cesty spozorovať a obísť.

S poukazom na tieto skutočnosti, aj po doplnení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného nie je trestným činom a preto v zmysle § 285 písm. b/ Tr. poriadku tohto spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, súd poškodených K.. S. B., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., Sociálnu poisťovňu, pobočku Trnava, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske - súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§306 odsek 2 Tr. poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§309 odsek 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§308 ods. 2 Tr. poriadku),

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§308 ods. 2 Tr. poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2

Tr. poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. poriadku), štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. poriadku), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§308 ods. 1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku), zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku), (§ 45 ods. 1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.